

"Aquests versos fràgils, voladors i fugissers resistiran el temps i les batalles del temps, sobreviuran, per arribar futur enllà, amb el mateix tremor primigeni d'una estela fugaç, o d'un deixant que s'esborra."

Biel Mesquida

FELIÇ

Nicolau Dols

Pròleg de **Jordi Llavina** || Epíleg de **Biel Mesquida**

Nicolau Dols Salas (Palma, 1967) és doctor en Filologia Catalana i màster en Estudis de l'Àsia Oriental. És professor de Filologia Catalana a la Universitat de les Illes Balears i membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans (Secció Filològica). La seva especialitat és la fonologia, que ha aplicat a la descripció del català i també a l'anàlisi mètrica.

És coautor de diverses gramàtiques del català, com la *Gramàtica del català contemporani* (2002), *Catalan: a Comprehensive Grammar* (1999) o *Catalan: an Essential*

Grammar (2017). Com a traductor, ha anostrat texts poètics en vers o prosa del portuguès i de l'anglès. Ha traduït al castellà poesia catalana (Blai Bonet, Josep M. Llompart i una antologia de poetes contemporanis de les illes Balears) i prosa (Biel Mesquida). És parlant d'esperanto i també ha produït poesia en aquesta llengua: va guanyar el primer premi de poesia dels Belartaj Konkursoj de la Universala Esperanta Asocio el 2017. Des del 2014 ensenya fonologia de l'esperanto als Interlingvistikaj Studoj de la Universitat Adam Mickiewicz de Poznan (Polònia). Pel que fa a la seva dedicació a la poesia catalana, més enllà de les traduccions ja esmentades, ha fet l'edició crítica de la poesia de Blai Bonet (conjuntament amb Gabriel de la S. T. Sampol, 2014) i ha publicat poesia pròpia en revistes literàries.

*Els desigs acomplerts jeu en terra,
esvaïts, fets malbé, espelleringats.
Fins al portal n'arriba la fetor,
la lletania i la claror dels ciris
somorta enmig de tanta pesadesa,
flors de plàstic i lúgubres retrats.*

*Feliç aquell qui sap com reservar-ne
el més ocult, el més llunyà de tots
i en fa la clau de volta dels seus dies.*

"Aquest llibre, bell i substanciós, tan modest de gruix com ambiciós de sentit, s'ha anat fent a poc a poc. Tan a poc a poc que l'autor proclama, no sense un punt de coqueteria intel·lectual, que els primers versos escrits —que corresponen als últims que s'estampen aquí— daten de trenta anys enrere. Cada paraula hi sembla posada amb la mateixa cura amb què un artesà molt bregat en el seu ofici faria la seva feina; això sí, per acabar-nos donant sempre un artefacte literari que té la fonda emoció de l'art. En això el poeta es diferencia de l'artesà: si aquest va fent la seva de cor —sigui un calder d'aram, sigui el cul de balca d'una cadira—, Nicolau Dols no escriu els seus versos de cor, sinó que els confegeix, per a goig nostre, de cap. De cap, però tenint tothora en compte el cor. Si s'hi arriben a referir, aquests seus versos, al cor, emblema i estatge de les passions humanes!" **Jordi Llavina**

*I llavors arribaren dies llargs,
de capvespres vermells i passejades
al caire de les hores, de la pell,
de les paraules mig compreses sols
i d'uns silencis més obscurs encara.
T'emportaven les mans de la tendresa.*

*Feliç aquell qui estima fins i tot
el vent de la inclemència que l'envolta
i esborra cares, noms, olors, carícies.*

"Feliç és un llibre per rellegir, un llibre de capçalera.

En la relectura trob una altra veritat petita i amagada: la poesia de Feliç sempre està en dansa, com el foc.

*Hi ha un treball esforçat i exacte que em recorda la feina d'un artesà anònim que va fer els mosaics de la vil·la del Romeral (Albesa, Lleida) i que els va entregar al seu propietari amb un desig que dura des de fa gairebé 1.700 anys: Utere Felix. Aquest llibre teu, **Feliç**, també m'ha confessat aquest mateix desig: gaudeix-lo amb felicitat.*

Així, amb les exploracions i els gusts de les relectures vaig arribar a una conclusió que havia tengut sense témer-me'n des de la primera lectura. Nicolau Dols, amic poeta, has sabut crear una prodigiosa, rara i singular coincidència: la coincidència entre una art poètica i un art de viure."

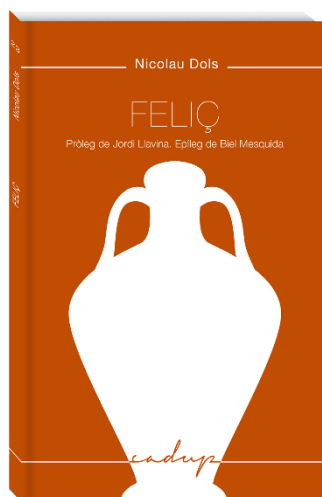
Biel Mesquida

*És quan s'obren els dits de la falguera
amb corbes sinuoses de frescor,
ben lents, al ritme verd de la cançó
que vola amb vent suau de primavera;*

*és quan la llum de l'hora matinera
escala l'heura sense fer remor
i esclata amb nous delers el seu color
per dins les persianes de palmera;*

*és llavors que els palmells fan solcs als prats
per sembrar-hi les flors de vida curta
que fruitaran en mil serenitats,*

*i és llavors que faig meu el goig de dur-te
amb els dits de falguera entrelaçats
pels senderols verdíssims de la murta.*

Godall Edicions

ISBN 978-84-120684-8-1 | Pàgines: 80 | PVP 16,00 €